TOVERI

Länsi-Amerikan suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantietto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI BOX 99. ASTORIA, ORE.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Alottakaamme se sitte heti

Kirjotuskilpailu jatkuvaksi.

Lehtemme paikkakuntakirjeenvaihdon järjestäminen on osoittautunut vuosien kuluessa sangen pulmalliseksi. Luonnollisesti sitä on etupäässä vaikeuttanut se, että lehden puolelta ei ole kyetty maksamaan kirjottajille palkkiota. Mutta koko vaikeus ei johdu siitä. On paikkakuntia, joihin ei ole saatu kirjeenvaihtajaa maksamallakaan, kuten esim. Seattle, Aberdeen, Butte, jne. Näillä paikkakunnilla ei kirjeenvaihdon lamaannuksissa oleminen suinkaan johdu muusta kuin innostuksen puutteesta sellaiseen tehtävään. Ne, joilla olisi kykyä kirjottaa, eivät tee sitä ja niin jää tehtävä sellaisille, jotka eivät niin vastaa kaikkia vaatimuksia, mutta joilla on innostusta asiaan ja halua kirjotella. Moni kirjotustaidossa takapajulla oleva toveri ansaitseekin siinä suhteessa kiitokset.

Kilpailujen avulla on koetettu saada innostusta aikaan, ja onhan saatukin, mutta vain tilapäisesti. Niilläkin ovat varjopuolensa; kukaan ei näet haluaisi olla ensimäistä huonompi, mutta vain yhdelle on tilaisuus saada ensimäinen palkinto. Ja niinpä tahtookin kilpailun loputtua seurata jonkinlainen taantumus kirjoittajien keskuudessa. Kilpailijat ovat joko väsähtäneet tai — katsoneet turhaksi yrittää kun eivät saaneet ensimäistä palkintoa.

Oikeastaan on Toverin kirjeenvaihtajien kanssa siten laita, että on vaikea määritellä, kuka on ehdottomasti paras; yksi on edellä yhdessä suhteessa, toinen toisessa, niin että kaikkien asettaminen samalle tilalle olisi tasapuolisin menettelytapa, senpä vuoksi onkin nyt suunniteltu palkintojen jakamisessa kokonaan entisestä poikkeava järjestelmä: palkinnot jaetaan nyt arvalla. Silloin ei voi syntyä kysymystä kenenkään puolueellisuudesta tai harhaanosumisesta. Piiritoimikunta vetää jokaisen kuukauden alussa arvan ja siten nähdään, kuka kullakin kerralla saa palkinnot.

Neljä palkintoa kuukausittain.

Kuten eilisessä lehdessä julaistusta yhtiökokouksen pöytäkirjasta selviää, hyväksyi kokous seuraavanlaisen suunnitelman kirjotuskilpailujen jatkamiseksi:

Kuukausittain jaetaan neljä palkintoa, joista yksi kymmenen dollarin ja kolme viiden dollarin palkintoa. Osanottajien kelpoisuusehtona ei ole mitään aineen valintoja tai lauserakenteita, vaan se että kirjottaa ensimäistä palkintoa varten kymmenen lehteen kelpaavaa kirjettä kuukaudessa ja toisia varten viisi. Ja jokainen kirje, olkoonpa miten lyhyt tahansa, tulee otetuksi huomioon. Ei siis tämän järjestelmän vallitessa ole pelkoa siitä, että jokainen ei voisi ottaa osaa. Jos kirjeestä hiukan sensuurikin karsisi, niin ei se tuskin kaikkea kehtaisi viedä sekään. Arpa ratkasee, kuka kulloinkin saa palkinnot. Siten menetellen ei tarvitse ajatella niinkään, että paras vie palkinnon joka kuukausi, varsinkaan kun ainoastaan paikkakuntauutiskirjeet otetaan huomioon.

Kymmenen pikku kirjeen kirjottaminen kuukaudessa ei taas ole mikään tehtävä ja vielä vähemmän se, että kirjottaa viisi, jolloin on kolme tilaisuutta saada palkinto. Siis:

JOKAINEN JOKA KIRJOTTAA KUUKAUDESSA KYMMENEN KIRJETTÄ TOVERIIN, ON OIKEUTETTU NIIDEN JOUKKOON, JOIDEN KESKEN VEDETÄÄN ARPAA ENSIMÄISEN PALKINNON (KYMMENEN DOLLARIN) SAANNISTA; JA

JOKAINEN JOKA KIRJOTTAA VÄHINTÄIN VIISI KIRJETTÄ KUUKAUDESSA TOVERIIN ON OIKEUTETTU NIIDEN JOUKKOON JOIDEN KESKUDESSA JAETAAN KOLME VIIDEN DOLLARIN PALKINTOA. Ensimäisen palkinnon saanut ei ole oikeutettu arpomaan toisista.

Juttu on sangen yksinkertainen: piiritoimikunta kokoontuu jokaisen kuukauden ensimäisenä sunnuntaina ja toimittaa arpomisen; ei mitään arvosteluja eikä viivyttelyjä, toimitus vain ilmottaa kuka on kelvollinen ja niin on juttu ratkaistu ja kilpailu jatkuu edelleen.

Jokainen siis ottamaan osaa näihin kilpailuihin. Osastojen on nyt katsottava, että kultakin paikkakunnalta tulee vähintäin viisi kirjettä kuukaudessa Toveriin.

TOUKOKUUN ENSIPÄIVÄNÄ ALETAAN.

Maanviljelijät

Nyt kun kaikilla on erittäin "kultainen aika" ja koko maa kuohuu hyvinvoinnista ja kaikille tehdään sellaista oikeutta, jonkalaista oikeudenjakoa ikimailmassa ei ole ennen kuultu eikä nähty, niin onpa sopivaa vilkasta mitä lajia on se oikeus, jota tehdään maanviljelijöille. Ja kysymys selviää parhaiten siitä, jos muutamallakin lauseella vertailee riistetäänkö maanviljelijöitä nykyään enemmän kuin ennen vai vähemmänkö heitä riistetään?

Ennen meillä vallitsi sellainen asiaintila, että esimerkiksi viljan kasvattajalta riistettiin hänen viljansa sillä hinnalla, minkä viljakeinottelijat suvaitsivat maksaa, ja he suvaitsivat maksaa mahdollisimman vähän. Sitte vuodesta 1890 vuoteen 1917 vehnää kasvattava farmari ei saanut vehnällään dollaria viittäkymmentä senttiä enempää bushelista ja hyvin harvoin sai senkään vertaa. Enimmän osan tuosta kahdenkymmenenkuuden vuoden ajasta yhdysvaltalainen vehnän kasvattaja sai alle dollarin bushelilta. Mutta sitten tuli tarpeelliseksi meilläkin rajahintain määrääminen ja vehnä oli ensimäinen rajahinnan alainen tavara. Vehnän rajahinta määrättiin 2 dollariksi 20 sentiksi bushelilta. Se tahtoo sanoa, että farmari saa ottaa vehnästään korkeintaan niin paljon, mutta vähemmällä kyllä saa myydä ja on pakotettu myymään jos ei ole tilaisuutta kuljettamaan vehnäänsä hallituksen ostopaikkoihin.

Mutta myönnettävää on, että vehnän rajahinnan määrääminen ehkäsi jonkun verran vehnäkeinottelijain toimia ja antoi farmareille hieman paremman hinnan vehnästään kuin ennen, vaikkakaan ei kahta dollaria kahtakymmentä senttiä bushelilta kuin aivan muutamissa poikkeustapauksissa. Mutta paremman hinnan saaminen vehnästä ei vielä sano siitä, että vehnää kasvattavan farmarin asema olisi parantunut, että häntä riistettäisiin yleensä livemmin kuin ennen. Mitään sellaista lievennystä ei ole tapahtunutkaan yksinkertaisesti siitä syystä, että melkein kaikilla niillä tavaroilla, joita farmari on pakotettu ostamaan voidaksensa tuottaa vehnää, ei ole mitään rajahintoja ja niillä rajahinnattomilla tavaroilla riistetään farmaria ennenkuulumattomasti. Esimerkiksi:

Harava, joka ennen maksoi $25.00, maksaa nyt $55—$60; niittokone joka ennen maksoi $160.00 maksaa nykyään $300; aura, joka ennen maksoi $75 maksaa nykyään $240; valjaat, jotka ennen maksoivat $125 maksavat nykyään $250; valjaat jotka ennen maksoivat $40 maksavat nykyään sata dollaria ja niin edelleen jokseenkin jokaisessa tavaralajissa, joita farmari tarvitsee.

Jos nyt siis yritettäisiin puhua, että vehnän rajahinta olisi kohottanut farmarin asemaa, niin sellainen puhuminen on vähintään ilkeämielistä valehtelemista, sillä rajahinnan kautta kohonnut vehnän hinta ei ole missään suhteissa niiden tavaroiden hintojen kohoamisen kanssa, joita vehnääkin kasvattavan farmarin täytyy ostaa voidakseen vehnää tuottaa. Erittäin suorakaavaisesti asiaa kuvaavaa on valjaiden esimerkki. Farmari kasvattaa elukan ja myy sen nahan teollisuuskapitalisteille 10 sentillä pauna, mutta kun hän ostaa siitä samasta nahasta tehdyt valjaat, maksaa hän toista dollaria paunalta. Hän maksaa 80 paunaa painavista valjaista sata dollria, mutta myydessään elukkansa vuodan tuoreena teollisuuskapitalisteille, hän saa 80 paunasta kahdeksan dollaria. Siis yhdeksänkymmentä kaksi dollaria saa farmari pulittaa siitä kylläkin arvokkaasta työstä minkä teollisuuskapitalismi on hänelle suorittanut, että on ottanut häneltä vuodan, valmistanut sen, pistänyt siihen muutamia paunoja metallia ja myynyt sen hänen hevoselleen valjaiksi.

Ja siinä sen jutun juuri onkin. Farmarin asema ei parane rajahintain kautta, vaikkapa farmari myydessään saisi minkä hinnan tahansa, kun hänen ostaessaan tulee maksaa paljon enemmän kohonnut hinta kuin mitä sai myydessään. Ja siihen asiantilaan ei voi tulla mitään parantavaa lääkettä niin kauvan kun teollisuus- ja rahakapitalismi hallitsee ja farmaritkin, kuten muutkin hyödyllisen työn tekijät, antavat teollisuus- ja rahakapitalismin edustaa heidänkin asiaansa Washingtonissa.

Jos demokraattipuolue todella haluaisi auttaa farmareita niinkuin se vuotena 1912 puolue jelmassaan loistavasti lupasi, niin sen pitäisi tehdä ostajan ja myyjän voitto suhteellisesti yhtä suureksi — joka olisi samaa kuin lyödä kapitalismilta kaula poikki. Saattaakseen enimmän osan yhdysvaltalaisia maanviljelijöitä todella oikeutettuun asemaan, niin oikeutettuun ettei heiltä kukaan kykenisi riistämään sitä mikä heidän on, sen pahemmin kuin hekään kykenevät riistämään sitä, mikä on toisten, sellaiseen oikeuden jakoon ei riitä mikään vähempi kuin teollisuus- ja rahakapitalismin keinottelun kokonaan lopettaminen. Mutta siihen taas ei pysty mikään kapitalistinen puolue. Mutta jokainen kapitalistinen puolue pystyy riistämään kansan enemmistöä yleensä ja jotakin erikoista kansan osaa vielä enemmän kuin toisia osia.

Teollisuus- ja rahakapitalismi on nytkin kovin lähellä hallituksen rahakirstua ja kansan kukkaroita. Teollisuus- ja rahakapitalismi istuu lujasti satulassa, mutta farmari ei istu, eikä näytä farmarien tietoilmauksista päättäen tulevan vielä kohta istumaankaan niin lukuisana joukkona että voisi jotain vaikuttaa omaksi hyväkseen. Jos farmarilla olisi valtaa, niin he olisivat määränneet tässä esimerkkinä käytetyn vehnän hinnan neljäksi dollariksi bushelilta, silloin se hinta olisi muutaman asiantuntijan mukaan suhteellinen niiden hintojen kanssa, joita farmari saa maksaa viljelysvälineistä ja muista tavaroista joita on pakotettu ostamaan.

Mutta entäs varsinainen palkkatyöläisten luokka? Pitäisikö niidenkin etujen kannalta toivoa vielä sitäkin, että farmarit olisivat vallassa ja nostaisivat vehnän rajahinnan neljään dollariin bushelilta, sensijaan kun se tänä vuotena hallituksen taholta on säädetty kahdeksi dollariksi neljäksikymmeneksi sentiksi bushelilta? Sen kysymyksen voimme tällä kertaa sivuuttaa huomautuksella, että työväenluokalla ja osalla yhdysvaltalaisia farmareita on kyllä aivan näkyviä vastakohtia, mutta ei läheskään sellaisia vastakohtia, joita voisi verrata siihen kuiluun, jonka yhdellä puolella ovat työväenluokka ja farmarit ja toisella puolella teollisuus- ja rahakapitalistit. — Raivaajassa Spectator.

MAILMANKATSOMUKSIA

SANTARMILEHDEN KATALA ILMIANTO.

Duluthin santarmilehti on joutunut auttamattomasti pulaan tukalassa asemassaan: pitäisi kannattaa Saksan junkkerihallituksen asioilla täällä olevia suomalaisia lahtariedustajia Ignatiusta, Reuteriä y. m. gulasheja, ja samalla teeskennellä lojaalisuutta tämän maan hallitusta kohtaan, voidakseen sille ilmiantaa Saksan junkkereita ja Suomen lahtareita vastaan taistelevia suomalaisia sosialisteja. Luonnollista on, että sellaisessa pinteessä täytyy turvautua mitä epätoivoisimpiin keinoihin. Niinpä on lehden viimeksi tänne saapuneessa numerossa seuraava siisti ilmianto:

"Sosialistit eivät näissä yhteisissä kysymyksissä ole osottaneet solidarisuutta, eivät myötätuntoa, eivät osanottoa, eivät kannatusta, eivät mielisuosiota, eivät mukaanliittymistä. Päinvastoin on voitu todeta että he ovat salaisesti olleet vastustamassa, mikäli ovat uskaltaneet rangaistuksen pelosta. Ovat puhuneet ja toimineet maan yhteistä suurta kysymystä vastaan, ja onpa voitu todeta että he ovat saboteeranneet hallitukselle sotatarpeita valmistavissa tehtaissa ja työpaikoilla. Tämä on sitä 'lojaalisuutta', jota sillä taholla on monin paikoin osotettu ja josta satoja miehiä ja naisia on jo joutunut kiinni ja syytteeseen."

Ammatti-ilmiantajan oveluus näkyy siinä, ett'ei suoraan sanota, vaan annetaan ymmärtää, että muka suomalaiset sosialistit olisivat "saboteeranneet hallitukseile sotatarpeita valmistavissa tehtailla ja työpaikoilla." Lehti itse varsin hyvin tietää ilmiantonsa perättömäksi. Se on jo kauan tiennyt, etteivät suomalaiset — eivätkä mitkään muutkaan — sosialistit ole koskaan hyväksyneet saboteeraamista missään tehtaissa eikä millään työpaikoilla eikä minkäänlaisissa tarkotuksissa. Se myös tietää liankin hyvin, ketkä hyväksyvät saboteesin ja sitä käyttävät. Ja itse se parhaiten tietää, kuinka likeisissä väleissä se on aina ollut ja nyt on näitten saboteesin hyväksyjäin ja harjottajien kanssa.

– – –

MAILMAN SUURIMPANA TULIVUORENA

on pidettävä Katmai vuorta Alaskassa. Vielä joitakin vuosia takaperin ei tästä tulivuoresta tiedetty yhtään mitään, kunnes se rajulla purkauksella herätti tieteellisen mailman huomiota. Mitään mainittavampia vahinkoja se ei tehnyt, sillä se on turvallisen välimatkan päässä asutuilta seuduilta. Washingtonin maantieteellisen seuran lähettämän retkikunnan tutkimukset osottavat, että itse tämä tulivuori ja sen ympäristöt ovat niin laajuudeltaan kuin laadultaan mailman suurimpiin ihmeihin luettavat. Tuliperäinen alue käsittää kaikkiaan noin 250 neliökilometriä, ja on se suorastaan "täynnä" purkausaukkoja, joista kaasuja virtaa yhtämittaa. Pääaukon ympärysmitta on 15 kilometria eli verrattomasti suurempi kuin minkään muun tulivuoren aukko; esim. Vesuviuksen aukko on v. 1906 purkauksen jälestä ollut 2,200 metriä (2 1/5 kilometriä) ja siihen asti se oli ainoastaan 200 metriä. Katmain purkausaukon syvyys arvioidaan noin 1,000 metriksi. Mainittu retkikunta, joka päätti tutkimuksensa v. 1917, on kartottanut koko Katmai-alueen. Se on myös tuonut kaikenmoisia kokoelmia, erilaisia kaasunäytteitä y. m. Ulompana ympäristöä tutkittaessa löydettiin m. m. 25 kilometrin pituinen kuuma liejuvirta.

– – –

VIRKAPAIKALLE KERRAN SATTUNUT MIESKIN.

Ja se on ilmeinen ihme nykyisenä aikana.

St. Louisin lähellä on pieni ja sievä Bellevillen kauppala, jonka pormestarina on R. E. Duvall — ei ainakaan nimestä päättäen ollenkaan saksalaista syntyperää — ja hän se on se harvinainen ilmiö, jota voi melkein sanoa mieheksi, vaikka on virassa. Hän on antanut kauppalan poliiseille käskyn suojella saksalais-amerikkalaisia asukkaita kaikilta littomilta solvauksilta ja väkivaltaisuuksilta. Sanoo saaneensa lukuisia valituksia ajattelemattoman vainon alaisiksi joutuneilta Bellevillen porvareilta ja vaatii tuollaisen menettelyn lopetettavaksi. Käskykirjeessään pormestari lausuu:

"Parin viime viikon ajalla on minulle tehty monta valitusta siitä, että edesvastuuttomat henkilöt ovat ajattelemattomasti ja tarpeettomasti solvaisseet saksalaisia ja saksalaissyntyisiä amerikkalaisia heidän syntymämaansa takia.

"Vaikka täällä ei näytä olevan mitään järjestettyä liikettä keskuudessamme asuvain Saksassa syntyneitten, joko kansalaistuneiden tai kansalaistumattomain, rauhan häiritsemiseksi, ovat sopimattomat vallattomuudet kultenkin käyneet niin yleisiksi, että jotakin on tehtävä sulun asettamikseksi niille.

"Saksalaisella on täysi oikeus nauttia täällä lainturvaa, niinkauan kuin hän on kuuliainen laille ja noudattaa hallituksen antamia määräyksiä. Yhtäläisesti on saksalaissyntyinen amerikkalainen oikeutettu nauttimaan kaikkea lakiemme mukaista suojelusta.

"Itse asiassa olen tullut huomaamaan, että useat Bellevillessä asuvat saksalaiset ovat parempia amerikkalaisia kuin monet niistä, jotka ovat täällä syntyneet, joukossamme kasvaneet eivätkä koskaan jalallaan astuneet maamme rajojen ulkopuolelle.

"Aivan äsken huomautettiin minulle eräästä muutamassa täkäläisessä ravintolassa sattuneesta tapauksesta, missä erästä saksalaissyntyistä amerikalaista nimiteltiin 'hunniksi' ja 'vietävän saksalaiseksi', ainoastaan siitä syystä että hän oli syntynyt Saksassa, vaikka mies nyt on kansalaistutettu Amerikan kansalainen.

"Tällaisista raakuuksista täytyy tulla loppu. Kellään ei ole minkäänlaista oikeutta herjata tai rääkätä ketään saksalaista hänen kansallisuutensa vuoksi. Jos joku saksalainen ei tottele Amerikan lakia, silloin on hänet ilmiannettava viranomaisille. Omin nyrkkineen älköön kukaan ryhtykö heitä kurittamaan.

"Itse presidentti Wilson on julistanut, että Amerikassa olevilla saksalaisilla on täysi oikeus vaatia kaikkea Amerikan lakien suojelusta, niinkauan kuin he näitä lakeja noudattavat, ja minä olen päättänyt vaatia tämän säännön toteutettavaksi Bellevillessä.

"Minä olen sentähden käskenyt poliisin oitis pidättämään jokaisen henkilön, joka solvaa tai loukkaa saksalaista tai saksalaissyntyistä amerikkalaista vain hänen kansallisuutensa tähden. Tästä syystä pidätettyjä henkilöitä kohtaan tullaan menettelemään kaikella lain ankaruudella."

– – –

SOTA ON PARAS MILJONEERIEN KASVATTAJA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 24, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Sota näyttää vaikuttavan kuin paras typpilannotus miljoneerisatoon itsekussakin maassa. Niinpä ilmotetaan, että Kielin kaupungissa Saksassa v. 1913 oli miljoneereja 105; nyt niitä on 202. Monimiljoneereja oli ensinmainittuna vuotena ainoastaan 15; nyt on niiden luku kasvanut 47:ksi.

Mutta sodan siveelliset vaikutukset ovat kaikkialla aivan päinvastaiset. Siitä asiasta puhuessaan lausui tov. Franz Mehring Preussin edustajahuoneessa m. m.:

"Raha-asiain ministeri yritti kaunistella sodan aiheuttamaa kansan siveyden turmelusta viittaamalla armeijamme loistaviin voittoihin. Mutta raamatussa sanotaan: 'Mitä se auttaa ihmistä, jos hän kaiken maailmah voittaisi, ja saattaisi vahingon sielullensa'. Tämä raamatun ajatus tukee sitä nykyaikaisen sivistyksen käsitystä, että asekunnialla ei enää voida silata kansakunnan rappeutumista petoksen, varkauden ja keinottelun kautta. Suuret valtiolaitokset, kuten postilaitos, ovat muodostuneet varkaanpesiksi; kokonaiset kansaluokat on syösty pohjattomaan kurjuuteen vain täytymättömän voitonhimon takia. Henkisellä alalla riehuu sensuuri samalla lailla kuin hillitön voitonhimo taloudellisella alalla. Yleistä mielipidettä johdetaan järjestelmällisesti harhaan."

– – –

Kiinalainen kohteliaisuus,

josta usein puhutaan, on tavallisesti vain ulkokuorta; sydämessään kiinalainen halveksii kaikkia muukalaisia, eikä omien kansalaisten keskuudessa yritäkään sitä salata. Seuraava tapaus on sangen kuvaava. Hongkongin englantilaiseen klubiin tuli valkohapsinen vanha herra ja istuutui syömään, mutta näytti yhtäkkiä kovin kiukustuneelta. Kiinalainen palvelija oli hänelle tuonut pöytään kirjeen, jonka kuoressa jokin seikka näytti kiinnittävä englantilaisen huomiota. Samassa hän kiivain askelin riensi alakertaan ovenvartijan kimppuun. Vasta sieltä palattuaan selitti hän suuttumuksensa syyn muille vieraille. Ovenvartija oli tarjoilijalle ohjeeksi merkinnyt kirjekuoreen kiinankielellä: "Vietävä sille vanhalle valkoharjaiselle apinalle". — Pahaksi onneksi osasi vanha herra kiinankieltä.

– – –

Järjestömme asioita

SUOMEN AVUSTUSRAHASTO.

Toimeenpanevan komitean alottama keräys Suomen työväenhallituksen avustamiseksi on jo tähän asti tuottanut kiitettäviä tuloksia. Varoja on jo lähetetty keskusvirastoon lähes kahdeksan tuhatta dollaria. Tähän ei sisälly vielä läheskään kaikki nekään tulot, joita kerättiin vallankumousjuhlissa yli maan v. k. 17 p. Niitä ei vielä ole lähetetty tänne kuin harvoilta paikkakunnilta, siitä syystä, että monilla paikkakunnilla keräystä jatketaan.

Huolimatta radikaalien ja täkäläisten pikkuporvareitten ja vanhoillisten ainesten yhteisistä ponnistuksista saada tuo keräys epäonnistumaan, onnistuikin se yli toiveiden. Vastukset ovat vaan lietsoneet lisää innostusta tovereihin ja he nyt työskentelevät vieläkin suuremmalla innostuksella ja tarmolla. Amerikan suomalaiselle väestölle alkaa selvenemään se seikka, että suomalainen sosialistijärjestö on elinvoimaisin ja vaikutusvaltaisin suomalainen järjestö täliä mantereella ja että avustustyö, jonka takana tämä järjestö on, menestyy ja saapi joukkojen kannatuksen. Sen näkee siitäkin, että hyvin monilta sellaisilta paikkakunniltakin, joilla ei ole osastoakaan, ovat kansalaiset toimeenpanneet keräyksen ja lähettäneet rahat suoraan järjestön keskusvirastoon. Onpa toiskielisiltäkin saatu vastaanottaa lahjotuksia; sellaisilta henkilöiltä, jotka eivät ole edes puolueen jäseniä, mutta tietävät kumminkin sen verran, että avustuslike, jonka takana on työväenjärjestö, on todellista avustuslikettä.

Mutta keräystä on jatkettava.

Kauniin esimerkin palvelustytöille antoi toveri Elina Aaltio, Glencoe, Ill. Hän oli puhunut Suomen asiasta talonväelleen niin vakuuttavasti, että he lahjottivat Suomen avustamiseksi $15.00.

Myöskin useilla paikkakunnilla ovat suomalaiset toverit toimittaneet keräyksen työmaalla ja saaneet hyviä tuloksia. Sellaista esimerkkiä olisi noudatettava. Frontier, Wyo., tovereitten listassa on ainoa osa toiskielisten nimiä. Samoin Westerlyn, R. I., osaston listoilla. Barren, Vt., toverit pyytivät saada 50 listaa, kun paikkakunnalla on niin monta työpaikkaa, joilla työskentelee suomalaisia. Tuollainen menettely on otettava käytäntöön muillakin paikkakunnilla. Se tuottaa tuloksia.

Suomen tapahtumat ovat viime vuosina ja erittäinkin viime kuukausina kiinnittäneet ihmisten mieliä siinä määrin, että amerikalainen väestö, erittäinkin valveutunein osa siitä, on valmis avustamaan Suomen toverien taistelua, kun heille tarjotaan tilaisuus siihen.

Lähettäkää kaikki varat keskusviraston osotteella: Finnish Socialist Federation, Room 401, 803 W. Madison St., Chicago, Ill.

OSATOJEN VIRKAILIJOILLE.

Kansallistoimeenpanevan komitean jäsenten yleisäänestys.

Parhaillaan on käynnissä yleisäänestys kansallistoimeenpanevan komitean jäsenistä. Jäsenkohtaiset äänestysliput tätä äänestystä varten lähetetään osastoille kunkin valtiovirastosta, eikä suomalaisen järjestön keskusvirastosta, kuten jotkut otaksuvat.

Kun osastoissa on äänestys toimitettu, on tulokset lähetettävä kaupungin keskuskomitean sihteerille sellaisilla paikkakunnilla, joissa sellainen on. Paikkakunnilla, joissa ei ole kaupungin keskuskomiteaa, on listat lähetettävä suoraan valtion virastoon. Mitässän tapauksessa ei äänestyslistoja saa lähettää suomalaisen järjestön keskusvirastoon. Useat osastot ovat kaikista varotuksista huolimatta lähettäneet ne tänne ja meidän on aina palautettava ne asianomaisen valtion puoluevirastoon, ja siitä on vain tuloksena viivytystä ja keskusvirastolle tapeettomia kuluja.

Jos osastojen virkailijoilla ei satu olemaan käsillä valtiosihteerinsä osotetta, niin liitän tähän listan niiden valtiosihteerien osotteista, joissa on suomalaisia osastoja.

ARIZONA. — Alice Eddy, 1219 E. Adams St., Phoenix.
CALIFORNIA. — Cameron H. King, Box 789, San Francisco.
COLORADO. — Jennie A. McGehe, 1112—33 St., Denver.
CONNECTICUT. — Martin F. Plunkett, 23 Walace Blk., Wallingford.
IDAHO. — Myrtle Mauritz, Box 458, Nampa.
ILLINOIS. — Oliver C. Wilson, 803 W. Madison St., Chicago.
INDIANA. — Wm. H. Henry, 41 Baldwin Blk., Indianapolis.
MAINE. — Desire Baker, Fairfield.
MARYLAND. — Dr. S. M. Neistadt, 1505 E. Baltimore St., Baltimore.
MASSACHUSETTS. — James F. Carey, 885 Washington St., Boston.
MICHIGAN. — Benj. Blumenberg, 79 Monroe St., Grand Rapids.
MINNESOTA. — A. L. Sugarman, 424—2 Ave. So., Minneapolis.
MONTANA. — Ira Worley, Plentywood.
NEVADA.—Harry Dunseath, Tonopah.
NEW HAMPSHIRE. — Fred E. Irish, 57 Chestnut St., Bath, Me.
NEW JERSEY. — Milo C. Jones, 124 Market St. Newark.
NEW YORK. — U. Solomon, R. 509, Peoples House, 7 E. 15 St. New York.
NORTH DAKOTA. — H. R. Martinson, Box 717, Minot.
OHIO. — A. Wagenknecht, 1291 Cook Ave., Lakewood.
OREGON. — John Felsher, 231½ Oak St., Portland.
PENNSYLVANIA. — Birch Wilson, 628 Walnut St., Reading.
RHODE ISLAND. — Simon Cohen, 49 Weybosset St., Providence.
SOUTH DAKOTA. — E. F. Atwood, Sisseton.
UTAH. — C. T. Stoney, 713—1 Ave. Salt Lake City.
VERMONT. — David D. Smith, Websterville.
WASHINGTON. — Emil Herman, Box 637, Everett.
WEST VIRGINIA. — Edwin Firth, 1513—7 Ave., Huntington.
WISCONSIN. — L. A. Arnold, Brisbane Hall, Milwaukee.
WYOMING. — D. A. Hastings, 2302 Bent St., Cheyenne.

Toverillisesti, Henry Askeli,
S. S. J. Sihteeri.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

SEATTLE.

Toverin kirjakauppa ja uutistoimisto Seattlessa, 116 4th Ave. So., telefooni: Main 4367. Saatavana kaikkea puoluekirjallisuutta y. m. tarpeita. Myy pilettejä Suomeen ja päinvastoin parhaimmille linjoille; välittää rahalähetyksiä ja talletuksia j. n. e. — Jokainen puolueetoveri tehkoon yllämainitut asioimisensa omassa liikkeessään.

SEATTLE

On käännyttävä isomman lehden puoleen tällä kerralla, vaikka olenkin Toverittaren kirjeenvaihtaja, kun uutiset viimemainitussa tahtovat tulla liian vanhoiksi, "hautuvat" siellä toisinaan kolme neljä viikkoa — syynä tietysti lehden pienuus. (Siksi se olisi saatava laajenemaan mahdollisimman pian.)

S. s.-osasto n:o 5 viettää kolmatta vuosijuhlaa 28 p:n illalla monipuolisella ohjelmalla. Muun muassa on näytöskappale nimeltä "Avioliitto" — sekä kuvaelma, jonka nimeä ei ole luvattu minun piirtää ilmoille, (mahtaa olla hämmästyttävä!), puhe, runoja ja lauluja. Mainittua tilaisuutta on jo hommattu pitkän aikaa. Siitä voitte arvata, että se tulee olemaan taas huomatuimpia ilotsuja. Täyttäkää haalinne seimään myöten. Turhaan ei aikaanne siellä tarvitse kuluttaa. Mainittuna iltana myös myydään punaisia juhlamerkkejä, joita saa pikkusummalla lunastaa ja juhlamerkki on vielä muistona vuosia jälestäkin päin. Sisäänpääsee aivan ilmaiseksi.

Lauantaina, 27 p:n iltana on kirje- ja onkima-iltama, sekä tanssia. Muistakaa jokainen elämänhaluinen ottaa tämä huomioon. Sisäänpääsy on vapaa. Tällaista on harvoin tarjolla.

Vappujuhlana näytellään arvokas kappale, nimeltä "Kylän heittiö", unkarilainen laulukappale. Nähkääs, näytelmäseuramme omaa jo paljon kyvykkäitä henkilöitä. Heiltä voi jo odottaa paljon ja seura vhä nykyisen johtajamme avulla edistyy. Tulkaa läheltä ja kaukaa mainittuun tilaisuuteen. — M. Vuori.

TACOMA

Victor Hill tuomittu. Kutsuntalautakunnan viranomaisen lahjomis-yrityksestä syytteessä ollut suomalainen, Victor Hill, tuomittiin mainitusta rikoksesta 1 päivän vankeuteen, 45 dollarin sakon suorittamiseen ja korvaamaan jutusta koituneet oikeuskulut, noin 200 doll., sekä astumaan sotapalvelukseen heti, kun hänen numeronsa on langennut.

Kaupunkimme vaalit. Tiistaina tk. 16 päivänä toimitetuissa vaaleissa hävisi meidän monivuotinen majurimme, kilpailijansa C. M. Riddell'in hyväksi. Hän astuu virkaansa 7 p:nä toukokuuta, entisen siirtyessä kauppapuodin pitäjäksi lähelle Camp Lewis'ia.

Äänestyksellä ollut 4,000,000 dollarin lainahanke, uuden sähkövoima-aseman rakennuttamiseksi kaupungille, tuli "alas"-äänestetyksi miltei 4—1 vastaan.

Muuten oli osanotto vaaleihin koko laimeaa.

Niittaaja maalattu sekä suomalaisen toverinsa kera vangittu. Todd'in laivatelakalla niittaajana työskennellyt venäläinen A. A. Gray joutui toisten työ-toverien sa epäsuosioon sanoessaan: "Menkää helvettiin liberty-bondeinenne" henkilöille, jotka alkoivat häneltä kysellä, miksi ei hän ollut niitä ostanut. Rangaistukseksi epäuskollisuudesta, joukko miehiä otti Gray'n kiinni, töhrien hänet punasen, vihreän sekä mustan maalin sekotuksella, ja senjälkeen toimittivat hänet kaupungin vankilaan, tuomiotaan odottamaan.

Vähäistä myöhemmin vangittiin Gray'n toverikin nimeltä E. G. Galk (sanomalehtitietojen mukaan suomalainen) myöskin epäuskollisuudesta syytettynä ja hänet passitettiin samoin linnaan.

Näitä toimituksia oli kerääntyneen